

[Krarup.]

Ferie om Vinteren, naar den travle Sæson var ovre. Derfor burde Loven først have haft Gyldighed fra 1. November, saa Fæstemaalene kunde indgaas med Hensyntagen til en ny lovbestemt tvungen Ferie.

Jeg kunde her ønske at spørge den højtærede Justitsminister, om det for saadanne gamle Fæstemaal gælder, at de paagældende skal have fuld Ferieret, altsaa 6 sammenhængende Dage i dette Sommerhalvaar, eller om en saadan Ferie kun skal strække sig over 3 sammenhængende Dage i Sommerhalvaaret.

I denne Forbindelse finder jeg Anledning til at pege paa Landbrugets særlige Arbejdsforhold. En gammel erfaren Landmand har sagt, at man kan ikke leve af at holde Ferie. Det kunde passende omskrives saaledes, at man skal arbejde, naar den Tid er, og holde Ferie, naar Tiden er til det. Derfor burde Lovforslagets Bestemmelser om Tidspunktet for Ferie have været mere rummelige.

Jeg maa ogsaa mene, at det er en Svagthed ved den foreslaede Ferieordning, at Ferien skal gives, før den er fortjent, gives i Forskud. De 6 Dages sammenhængende Ferie for Landbrugets Medhjælper, den Ferie, der altsaa skal falde i Sommertiden, maa efter min Erfaring som Landmand gives ret tidligt i Sommerhalvaaret, nærmere sagt i den sidste Halvdel af Maj Maaned, naar Foraarsarbejdet er endt, og inden Roe lugningen begynder. Fra den Tid og lige til 30. September arbejder Landbruget med Topbelastning af sin Arbejdskraft med Roelugning, Højbjergning, Tørvegravning, Høst og Tærskning og Saaning af Vintersæd. Disse Arbejder følger Slag i Slag, saa der kan ikke gives en Uges Ferie, hvis der ikke kan faas Afløsningsmandskab. Altsaa maa Ferien falde meget tidligt i det paagældende Halvaar, men med de løse — man kunde med nogen Grund sige retsløse — Forhold, der hersker med Hensyn til disse Medhjælper, vil det i ikke faa Tilfælde betyde, at Medhjælperen tager sin Ferie i Maj og bagefter, naar det passer ham, tager sit gode Tøj og gaar. Men det var vel ikke Meningen?

Naa, vi under jo alle sammen vore Medarbejdere de bedst mulige Kaar, og derfor vil der vel ogsaa her i Tinget være Enighed om at gennemføre Lovforslaget uændret, selv om der, saaledes som jeg har gjort, kan peges paa et og andet, der kunde ønskes anderledes. I alt Fald kan jeg tilsige en velvillig Indstilling over for Lovforslaget fra mit Partis Side.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil jo betyde en Fordobling af det Antal Feriedage, som Medhjælperne hidtil har haft lovmæssigt Krav paa. Derved sker der dog kun en Lovfæstelse af, hvad der i Almindelighed har været praktiseret. I Almindelighed har Medhjælperen ved Fæstemaalets Indgaaelse sikret sig en vis Ferieret, og hvor det ikke har været Tilfældet, har den forstaaende Husbond været villig til at yde en Ferie af omtrent samme Omfang som den, dette Lovforslag gaar ud paa at yde. For saa vidt kan Forslaget maaske siges at være et unødvendigt Indgreb i private Overenskomster og som saadant være i nogen Maade umotiveret; men Forslagets Berettigelse maa søges i dette, at der naturligvis findes Eksempler paa, at Forholdene ikke er, som jeg rævnte før, enten det saa skyldes Lige gyldighed fra Medhjælperens Side, hvad det nok i de fleste Tilfælde gør, eller det skyldes Uvilje fra Husbondens Side, og i disse Tilfælde maa det antages, at Loven kan faa Betydning. Der er jo ingen Tvivl om, at en sammenhængende Ferie paa 6—7 Dage i Sommertiden er et stort kulturelt Gode, ikke mindst for Ungdommen. Alene dette at komme bort fra det daglige Arbejde og ligesom se det paa Afstand og fra en anden Synsvinkel, kan sikkert ofte virke fremmende paa Lysten og Energien til den fremtidige Gerning. En sammenhængende Sommerferie giver desuden Ungdommen Mulighed for at drage paa Langfart og derved opleve vort skønne Lands Natur og lære dets Ejendommeligheder at kende, hvilket vil støtte de fleste Unge, der har et aabert og modtageligt Sind, i deres Kærlighed til Land og Folk.

Der er jo blevet rejst nogle Indvendinger fra de foregaaende Taleres Side, og navnlig rejste det ærede Medlem Hr. Krarup Indvendinger med Hensyn til Tidspunktet for Ferien. Jeg tror dog ikke, det vil volde særlige Vanskeligheder. I al Almindelighed vil det sikkert være saadan, at den bedste Ferietid vil være inden Høstens Begyndelse. Paa den Tid tror jeg, at der i de fleste Landbrug vil være Tid til, at Medhjælperne kan faa Ferie, og det ligger jo temmelig langt hen i den løbende Fæstemaalsperiode, der som Regel gaar fra November til November eller fra Maj til November, saa jeg tror som sagt ikke, det vil volde saa store Vanskeligheder, men jeg er enig i, at man skulde have udskudt Lovens Ikrafttræden til 1. November. Der kan nemlig godt, som allerede nævnt, være indgaaet Fæstemaal, f. Eks. med Fodermestre, hvor